El camí més excel·lent: el diàleg

Per AmparoG el dl., 09/12/2019 - 00:00

En el panorama sociopolític que vivim, des de fa més de 2 anys, hi ha una paraula, un concepte, que sembla s'hagi buidat de contingut, de tant que s'ha fet servir: **DIÀLEG.**

Se l'invoca des de totes les bandes, abans i després de votacions i eleccions; s'hi posen condicions, entre les quals, que no hi hagi condicionaments ni assumptes exclosos de la taula de diàleg. Sí, d'acord, però com es fa?

Fa unes setmanes sentint una conferència, vaig escoltar que el papa Pau VI, a la seva encíclica *Ecclesiam suam* (1964), va parlar del "diàleg de la salvació" i del diàleg entre l'Església i el món. Diàleg, al cap i a la fi. No us faci mandra, val la pena anar al capítol III del document i llegir-lo. I encara més, us recomano el punt 38. en el qual parla d'algunes característiques del diàleg: claredat, mansuetud, confiança, prudència. No ho diu explícitament, Pau VI, però sembla que estigui parafrasejant aquella pàgina esplèndida de sant Pau del himne a la caritat.

M'he atrevit a fer l'exercici: allà on trobava la paraula "caritat" o "amor" he posat "diàleg". En resulta un altra carta magna que parla del camí més excel·lent, el del diàleg, el que tothom hem de recórrer.

*Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no **dialogués**, seria com una esquella sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els misteris amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no **dialogués**, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no **dialogués**, de res no em serviria.*

*El **diàleg** és pacient, és bondadós; el **diàleg** no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni interessat, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de fer el mal, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.*

*El **diàleg** no passarà mai.*

(cf. Co 13, 1-8)